

АДАДЗЫН

ДВАТВДНЁВІК СА ТЫРЫ, ЖАРТАУ І СЬМЕХУ.

-Чаму гэта, пане начальніку, беларусоў не прымаюць на службу?
 -Бо гэтля „хамы“ адзін за трох працуюць, дык ніводзін з нашых ня вытрымае рэдукцыі.

~~~~~

КОЛЬКІ СЛОЎ ДА ГР. ЧЫТАЧОЎ.

Паважаны Грамадзяне! Хочучы, што раз-то болей, узбагаціць, як самы воблік „Авадня“, так і зьмест яго, з гэтага нумара увядзім рысункі-і шаржы.

Гры дапамозе гэткіх сіл, як Я. Драздовіч, Л. Дутка, Буська, Я. Мал. а. В. ды інш., спадзяёмся стварыць цэлую галерэю крывічоўска-беларускіх дзеячоў і знамянітасьцяў.

Наш „АВАДЗЕНЬ“ ужо неўступнае нат заграничным выданьням, бо часта на выстаўцы у газэтчыкаў займае першае месца.

Дык гуртуйцеся, браты, каля сваёй люстраванай і цікавай газеты! Няхай, жыве „АВАДЗЕНЬ“ і яго чытачы ды падпішчыкі, а сабліва-Т А Д А В Ы Я !

РЕДАКЦЫЯ.

~~~~~

„АВАДЗЕНЬ“ моцна гудзеў, як у вёску ён ляцеў...

Месяц люты, але цёпла:
Рэкі ўсе цякуць,
на дварэ ах надта добра-
Птушкі скоро прылятуць.
І на дзіва гэта, птушкі,
Аджилі вась, наі, і мушкі:
„АВАДЗЕНЬ“ моцна гудзеў,
„Як у вёску ён ляцеў.“

Вось, у хаце мы збіралісь
Многа надта насмяялісь,
„АВАДНЯ“ як мы чыталі-
„Нат вацамі ня міргалі.
А каб болей прылятаў,
Ды нас гэтак пацешаў,
Грошы у вёсцы мы збіраем
І падпіску пасылаем.

Постава.

Г.Б.

Як Моўша купіў цялё...

1. Глядзеў месяц
І сьмяяўся,
На цялё як
Моўша краўся.

2. Ішоў назаўна
Ні ляніўся,
Бо ўжо з цаной
Згаварўся.

3. І бяз клопату,
Бяз мукі,
Браў цялё
Нарэшце ў рукі.

-Панок!.. Пана сабака зьела
мае 5 кілбас...
-Нічога, нічога бабка, -яму гэта
ні зашказіць.

Аб курсах.

-Ці будуць курсы, аб якіх усё
піша „Грамадскі Голас“?
-А, як-жа, будуць...
-А калі?
-Гм... Аб гэтым запытайся у
„Прасьветы“.

Г...ч.

На судзе.

Судзьдзя.-Ці хцеце, каб справа
была уможона?
-...
Судзьдзя.-Ак-жа да вас мувіць?
-Па беларуску.
Судзьдзя.-Гм... Ну, хегіце, чгобь
дэло ваше было окончено?
-...
Судзьдзя.-Вы не зрозумелі?... Як
ха вам вытлумачыць...
-Па нашаму, па беларуску,
пане судзьдзя.

Г...ч.

У вятэрынара.

-Ну, дык вось чалавеча, па усім
сьведзе ходзіць мор на быдла...
-Каб хоць пана доктара Бог за-
хаваў у здароўі!

Бушы у нагах.

-Ну, а як тамака ваш новы
пан? Добры?
-Нічога сабе, толькі бяда,
што мае В У Ш Ы у нагах.
-Якім жак, гэта, парадкам?
-А так: калі гаворуць да яго
не пахілішся ажно да калень, дык
ніцагусенькі ня чуе.
|Са стар. друк.

Ласка М... Салды Арлар.
Добры Арменізатар.

SKRYŪDŽIŲ A CHĻAPCA.

Raz idzie džiaučyna z polia
I pīesni spīewaje
A zawuē jaje Antola.
Dzieūke nie durzaja.

Pozna končyke na poli
Šnur baranawaci,
Dyk kabyka jdzie pawoli
Čuē moža stupaci.

Až chĻapiec z susiedniaj wioski
Jaje nahaniaje.
Paraūniaūšysia z joj troški
zaraz začynaje.

- Oho! Nieobta pastaraūzia
(Hlanušy wakota),
- Z taboj chtos pacatawaūsia
Bo wiēimi-ž wiasiota!

A džiaučyna čuē-čuē zudzie:
- Pan Haūryk žartuje,
Ciž to toj wiasioūym kudzie,
Jak chto pacatuje?

- Ato woē, maja kabyta
Sumna paziraje...
Haūanu, bačyš, spuēcīta
I čuē, čuē kĻypaje...

- Čha; Antolačka sprabuje,
Sposab praūdziwiejšy,
Kali tolki pacatuje
ChĻapiec maładziejšy.

A chĻapiec dumaū pawoli
Woē dumku jakuju:
„Oj, siahoūnie je Antoli
U huēki pacatuju!“

A jana sabie ničohe
Taho nie zwažaje
- Dobra, što ad maładoha
Hedak pamahaje?

I tak kaze, woē, Haūrytu:
- Kali pan umīeje-
Pacatuj maju kabytu,
Mo pawiestaleeje!...

S. Krapiwa.

Žima 1924 r.

Žima 1925 r.

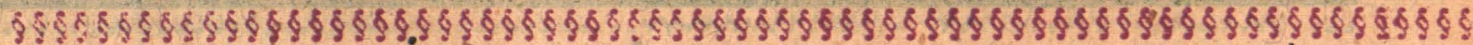
Я З Э П А У С Ы Н .

Язэлаў сын Язэпам зваўся,
 Быў у бацькі ён адзім
 І да бацькі надта удаўся,
 Як з таго-жа дрэва клін.
 У дзеўках рама ён кахаўся
 І гарэлку нават піў.
 На прыпеўках троху знаўся,
 Іх да складу гаварыў.
 Дый спрытнасьць у ім зьявілася
 Тут сядзіць, а бачыць там
 Дзе, калі і што зрабілася
 Ён праўдзіва скажа вам.

.....
 Раз так матцы за абедам
 Лягнуў з прастаты:
 Мама, помніш, як з суседам
 Цалавалась ты?
 Госьці змоўклі, але бацька
 Пасварыў рукой,
 А матка крычыць зьненацка:
 -Ах ты, хэуык, мой!
 Бацька раз, на імяніны,
 Шмат гасьцей сабраў.
 Частаваў ды у тры гадзіны
 У карты абиграў.
 У момэнт той, як ён пусьціўся
 Выгрэш свой зьбіраць,
 Раптам сын яго зьявіўся
 Ды стаў рагатаць.
 І крычыць: Ура, матулька!
 Ура, сьвята ўсім!

Усіх абчысьціў наш татулька,
 Усіх гасьцей саўсім!
 Я ўсе з рамку гэта бачыў
 У шчэлку паглядаў,
 Як ён карты хварбай значыў,
 Як іх падкладаў!
 Змоўклі усе-бацька трасецца
 Бедны, сам ня свой...
 Не сваім сьмехам сьмяецца:
 -Ах ты, злодзей мой!
 "Усіх знаемых, сваявольна,
 Колець балаўнік.
 Адзін раз і я нявольна
 Стаў прад ім ўтупік...
 Стоючы блізка ля бацькі
 Ён гасьцям сказаў:
 -Ціша песьні гэты дзядзька,
 Я-жа іх чытаў.
 Ён сьмешнымі выстаўляе
 Адных бедных мужыкоў
 Быдта-бы у нас не хапае
 Бязлепіц-паноў.
 Вось, наш воіт і з медалямі,
 Важна так крычыць,
 А у гміне за дзяламі
 Пьян заўсёгды сьпіць.
 Вот такога то спрыцяку
 У верхах прапіш;
 Будзем шчыру мець падзяку
 Хоць не барыш!"

..... С----В.

"Сумус" sa starych drukau.

Жонка да мужа: "Ach ty, pjanical! Jak ty
 mozasz tak mnoha barełki pic?"

- Nie zabywaj, što ja paūtara hady
 adnym małakom żyў.
- Kali-ż, heta było? što ty brešaś!
- A jak u kałysce byў.

 Быў пры паміаці...

Доктар: - Kali chwory byў jašče пры
 паміаці?

Удawa: (плачуць). - Na hadzinu pierad
 smierciaj.

Doktar: - A pa čym wiedajecie, što
 jon byў пры poūnaj, паміаці?

Удawa: - Jon abłaжаў was i wašaje
 lekarstwa.

 Судзізіа (да падсуднага) - Čaho-ż
 ty pryjšoū siudy z kałom?

Падсудны. - Mnie adwokat moj zaha-
 даў, kab ja zabraў u sud „sredstwy swa-
 jej aberony”.

XX

PRYPAMINAJEM paważanym čytačom, što pa-
 ra abnawić PIERADPLATU dy PRYSYLAĆ NA
 DRUGI KWARTAL PROŠY I Tarapiciesia !!!

У ВІДНІ Ъ.

Газетчык [крычыць]: - Авадзень!.. Авадзень!.. Ава---дзень!..
 Паненка [с пералуду]: - А, Божа, скуль-ка ён узяўся? Уцякаймо хутчэй, бо яшчэ на нос сядзе...

Л. Маланка.

У канцэлярні.

Начальнік, да канцэлярні грэшашы, круціць носам.
 Панове, што тут у вас за сі д.
 - з браку добрай табакі курым самасейку, пане начальнік!,
 - адказвае палуданні.

чэх.

С І М В О Д .

У школе, на лекцыі Закону Божага духоўны айцец пытаецца:
 - Хто ведае, што абазначае слова "СІМВОД".
 Усе маўчаць, а індок падымнае руку...
 - Ну-такі, скажы.
 - С І М - гэта так сабе, а В О Д - гэта біх.

ВОСЬ АД ЧАГО .

Як у царкві стары дзяк
 Ужо засьпявае,
 Стара баба у кутку
 Плача ды уздыхае.
 Як угледзіў гэта дзед,
 Да яе дабраўся
 - Чаго плачэце вы так?
 Стару запытаўся.
 - Ой, бо як-жа мне ня плакаць,
 Яму баба кажа
 - Бо цяпер мне голас ваш
 "Ах за сэрца вяжа!"
 Так, калісь, мая каза
 "На ляду крычала
 "Як яе там зьвярнула,
 "Бедную разьдзірала!"

Падару Дык-Дзеля.

У ДОКТАРА.

ДОКТАР.—Дзе вас гэта даялі?...
ХВОРЫ.—А гэта яшчэ памятка на-
паду на Грамадзянскае Сабраньне!..

Янка М.

На станцыі.

Падарожны-хыдок просіць кан-
дуктара растлумачыць яму, што абаз-
начаюць літары на вагоне: К.Б.ж.д.

Той насмешліва адказвае:

—Гэта абазначае—какая безтолко-
вая хыдоўская дарога?..

—Не,—запырачыў хыдок,—хыдоўская
то і чытаць трэба па хыдоўску:

—Дурень хыдае быць кандуктарам.

Знаёмы.

П а р а у х о п а д у м а ц ь
аб падпісе на другі квартал...

Адрес рэдакцыі і адміністрацыі—Вілно Завальна 7, пры кнігарні.

ПАДПІСКА: на 3 м. 1 зл. 80 гр., на паўгода—3 зл. 50 гр., на год—7 зл. усяго.
За граніцуна год—тры далары.

Рэдактар—Выдавец А. Васілеўскі.

літ. Маца, вуліца Домброўскага 3, у В І Л Ь Н І .

НАША ПОЧТА.

Падпіску на „АВАДНЯ“ маем:
на 1 зл. 80 гр. ад гр. гр. Левіна, Ко-
вальчыка, Кляўсуця, Луцка, Зыбайло,
Бохана, Крижаноўскага, Фурса, Він-
цукевіча, Конона П., Лазлоўскага,
Петрусавіча, Шыцька, Цадгайскага,
Яроцэвіча, Валентовіча, Шэвчыка,
Паўловіча, Говора; ад Ілюкевіча 1 зл.
ад Беленка 1 зл. 50 гр. Па 2 зл. пры-
слалі Бовтрэль, Корсак, Пагуда, Ка-
бута, Плаўскі, Грыневіч—кампаньтар,
Бабровіч, Бараноўскі, Калюцік. Па 3
зл.—дожын, Войцехоўскі, Кулак; па 3
зл. 50 гр. ад гр. Абрамовіча, па 3 зл.
60 гр. прыслалі гр. гр. Шырко ...
7 зл. ад П. Пугоўкі.

Усім падпішчыкам „АВАДЗЕНЬ“
насылаецца акуратна.

Атрымана 7 зл. 50 гр. АХВЯРЫ ад
гр. Гапановіча—рэдакцыя шыра дзя-
куе.

Гр. МАТЭШУКУ—Вам „Авадня“ высла-
ем ад №1 акуратна, пытайцеся на
пачце.

Гр. гр. Захару Борка, Муркевічу,
Кейзіку, для Б.Ш.: пасылаем пробныя
№№ і чэкаем падпіскі.

Цяпер, на астатку, даем агуль-
ны адказ тым нязлічоным асобам,
якія просіць дарма ім прыслалі
газетку:—Занадта, браточки, вы пры-
выклі да дармаўшчыні. Пры усёй
нашай ахвоце цешыць вас добрай,
люстраванай газеткай „АВАДНЕМ“ ня
хочем псуваць Ваш характар...

Толькі пробныя нумары вы-
сылаюцца дарма.

Д. Бмліне, Знаемаму, гр. з Кру-
леўшчыні, Бусьце і Дутцы за пры-
слання твора і рысункі дзякуем,
стараемся у цэласьці карыстаць.

РЕДАКЦЫЯ.

Разгадкі: 1. Чалавек, 2. Бо дачка.
3. Самавар, 4. Сьляпы.